

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1206

z dnia 19 czerwca 2025 r.

w sprawie zawieszenia preferencji taryfowych w ramach systemu GSP+ w odniesieniu do przywozu etanolu pochodzącego z Pakistanu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie GSP”), w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP stanowi, że jeżeli przywóz produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) powoduje bądź może powodować poważne zakłócenia na rynkach Unii, Komisja Europejska na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy jest zobowiązana przyjmując akt wykonawczy w celu zawieszenia rozwiązań preferencyjnych w odniesieniu do danych produktów.
- (2) 15 maja 2024 r. Komisja otrzymała wniosek od Francji, Niemiec, Hiszpanii, Włoch, Węgier i Polski, w którym stwierdzono, że od 2022 r. wielkość przywozu objętego kodami Nomenklatury scalonej (CN) 2207 10 i 2207 20 pochodzącego z Pakistanu spowodowała poważne zakłócenia na unijnym rynku etanolu, i wezwano do uruchomienia art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP. Wniosek zawierał dane dostarczone przez unijny przemysł produkcji etanolu.
- (3) Komisja oceniła wniosek państw członkowskich o ustalenie, czy przywóz etanolu z Pakistanu spowodował lub mógł spowodować poważne zakłócenia na rynku unijnym. 15 października 2024 r. Komisja opublikowała na swojej stronie internetowej zaproszenie do przedłożenia informacji i danych istotnych dla stwierdzenia poważnego zakłócenia na rynkach Unii spowodowanego przywozem produktów etanolowych z Pakistanu. 24 października 2024 r. Komisja przeprowadziła dialog z zainteresowanymi stronami, aby wyjaśnić procedurę przewidzianą w art. 30 i zapewnić zainteresowanym stronom planującym złożenie oświadczeń pisemnych możliwość wyjaśnienia swojego stanowiska w tej sprawie.
- (4) Po dokonaniu oceny wszystkich dostępnych informacji i danych, w tym informacji dostarczonych przez państwa członkowskie i przedłożonych przez zainteresowane strony, Komisja sformułowała przedstawione poniżej wnioski.
- (5) Komisja skonsultowała się z Komitetem ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych – WORR Roślin Uprawnych i Oliwy z Oliwek zgodnie z art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP.
- (6) 31 marca 2025 r. Komisja poinformowała rząd Pakistanu i inne zainteresowane strony, które przekazały informacje, o wstępnych wnioskach zawartych w jej ocenie. Uwagi przedstawione w odpowiedzi na te wstępne wnioski zostały należycie uwzględnione i, w stosownych przypadkach, odzwierciedlone w niniejszym rozporządzeniu.
- (7) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie GSP Komisja informuje rząd Pakistanu o przyjęciu niniejszego rozporządzenia wykonawczego, zanim wejdzie ono w życie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/978/oj>.

2. OCENA

2.1. Odnośny produkt

- (8) Etanol objęty kodem CN ex 2207 10 (Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE) i ex 2207 20 (Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE) jest produktem uwzględnionym w załączniku I do TFUE i załączniku IX do rozporządzenia w sprawie GSP.
- (9) Wywóz z Pakistanu objęty dwoma wymienionymi kodami taryfowymi ma preferencyjny bezcłowy dostęp do rynków unijnych z uwagi na to, że Pakistan jest wymieniony w załączniku III do rozporządzenia w sprawie GSP jako kraj korzystający ze szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+).
- (10) Unijny rynek etanolu jest podzielony na dwa segmenty, różniące się pod względem ostatecznego wykorzystania etanolu: rynek paliwowy i inne rynki. Segmenty te różnią się również poziomem cen, gdyż ceny etanolu paliwowego są ogółem niższe niż ceny etanolu niepaliwowego, przeznaczonego do zastosowań w produkcji żywności i przemyśle (m.in. farmaceutycznym, kosmetycznym i chemicznym). Przede wszystkim te dwa rodzaje etanolu mają różne właściwości (pod względem mocy, czystości lub zawartości wody) i nie są wzajemnie zastępowalne bez dodatkowego przetworzenia. W UE główna różnica polega również na spełnieniu unijnych kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących biopaliw, gdyż jedynie etanol spełniający te kryteria może być zaliczany do realizacji celów dotyczących wykorzystania energii odnawialnej w transporcie. Wywóz z Pakistanu do Unii konkuruje na rynkach innych niż paliwowy, ponieważ etanol wywożony z Pakistanu ⁽²⁾ nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w obecnie obowiązującej dyrektywie w sprawie energii odnawialnej ⁽³⁾, a zatem nie może być wprowadzany na rynek UE jako etanol paliwowy. W rezultacie 91 % etanolu przywożonego z Pakistanu to etanol niepaliwowy ⁽⁴⁾. Przywóz etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych jest obecnie objęty wstecznym nadzorem unijnym ⁽⁵⁾.

2.2. Istnienie poważnych zakłóceń na rynkach unijnych

- (11) Na podstawie dostępnych danych i informacji Komisja uważa, że istnieją dowody na istnienie poważnych zakłóceń na unijnym rynku etanolu niepaliwowego, polegających na znacznym wzroście przywozu po znacznie niższych cenach w porównaniu z cenami producentów unijnych oraz na spadku produkcji unijnej. Komisja przeanalizowała okres od 2021 r. do 2024 r. i oceniła zmiany, które zaszły w całym tym okresie ze względu na potencjalnie wyjątkowy charakter roku 2022, który cechował się presją inflacyjną wywołaną przez rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie oraz zmiany wynikające z dostosowań po pandemii COVID-19. Ponadto dane za lata 2021 i 2024 są pełniejsze dzięki wynikom wstecznego nadzoru unijnego ⁽⁶⁾.
- (12) Dokładniej rzecz ujmując, z danych celnych UE wynika, że w latach 2021–2024 znacznie wzrósł przywóz do UE etanolu niepaliwowego objętego dwoma wymienionymi wyżej kodami taryfowymi. Na podstawie tych danych ⁽⁷⁾ szacuje się, że wielkość tego przywozu wzrosła z około 376 000 ton w 2021 r. ⁽⁸⁾ do 726 000 ton w 2024 r., co oznacza wzrost o ponad 90 % ⁽⁹⁾.

⁽²⁾ Na podstawie danych pochodzących z nadzoru, dostępnych po wyszukaniu odpowiednich kodów Zintegrowanej Taryfy Unii Europejskiej („kody TARIC”) na stronie: <https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DashboardTaxud/TaxudWeeklyImport.html>.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

⁽⁴⁾ Na podstawie danych pochodzących z nadzoru, dostępnych po wyszukaniu odpowiednich kodów TARIC na stronie: <https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DashboardTaxud/TaxudWeeklyImport.html>.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1777 z dnia 14 września 2023 r. wprowadzające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 228 z 15.9.2023, s. 247, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1777/oj).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1628 z dnia 3 listopada 2020 r. wprowadzające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 366 z 4.11.2020, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1628/oj) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1777.

⁽⁷⁾ Dane pochodzące z nadzoru są dostępne za okres od 5 listopada 2020 r. do 4 listopada 2021 r. i od września 2023 r. do chwili obecnej, co umożliwia monitorowanie przywozu etanolu paliwowego i niepaliwowego w tych dwóch okresach (<https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DashboardTaxud/TaxudWeeklyImport.html>).

⁽⁸⁾ Na podstawie danych z nadzoru za pierwsze 10 miesięcy 2021 r.

⁽⁹⁾ Nie ma dostępnych danych dotyczących etanolu niepaliwowego za lata 2022 i 2023.

- (13) Z danych celnych UE wynika, że eksporterzy etanolu niepaliwowego z niektórych państw ⁽¹⁰⁾ stosują niższe ceny niż producenci unijni ⁽¹¹⁾. W 2024 r. ceny importowe ze wszystkich źródeł przywozu były niższe od cen naliczanych przez producentów unijnych.
- (14) Ponadto dane zebrane od unijnego przemysłu etanolu i z niezależnych źródeł wskazują, że unijna produkcja etanolu niepaliwowego znacznie spadła w latach 2022–2023 (o 10 % w latach 2021–2022 i o kolejne 9 % w 2023 r.). W 2024 r. produkcja etanolu niepaliwowego w UE nieznacznie wzrosła – o 11 % w porównaniu z 2023 r. – ale nadal była o 8 % niższa niż w 2021 r. Z niezależnych prognoz ⁽¹²⁾ wynika, że udział producentów unijnych w rynku wahał się od 73 % w 2021 r. do 67 % w 2022 r., 66 % w 2023 r. i 73 % w 2024 r., a prognozy na 2025 r. wskazują, że udział unijnych producentów w rynku prawdopodobnie zmniejszy się z powodu niższej produkcji i rosnącej konsumpcji. Unijny przemysł etanolu zgłosił również, że według zebranych przezeń danych unijna sprzedaż etanolu niepaliwowego stanowiła 75 % rynku UE w okresie od czwartego kwartału 2023 r. do trzeciego kwartału 2024 r., zaś w całym roku 2021 wskaźnik ten wynosił 77 %.
- (15) Podsumowując, Komisja uważa, że gwałtowny wzrost przywozu po znacznie niższych cenach oraz spadek produkcji w UE wskazują na istnienie poważnych zakłóceń na unijnym rynku etanolu niepaliwowego w latach 2021–2024. Chociaż niektóre dostępne dane za 2024 r. wskazują na niewielkie odbicie, nie było ono wystarczające, aby unijna produkcja wróciła do poziomu z 2021 r., co wskazuje na dalsze występowanie poważnych zakłóceń.

2.3. Analiza przyczyn zakłóceń

- (16) Po ustaleniu, że na unijnych rynkach etanolu niepaliwowego występują poważne zakłócenia w rozumieniu art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP, Komisja zbadała, czy istnieje związek przyczynowy między przywozem produktu objętego postępowaniem z Pakistanu a poważnymi zakłóceniami na unijnym rynku. Komisja zbadała również, czy poważne zakłócenia mogą być przypisane czynnikom innym niż przywóz z Pakistanu.
- (17) Dane i informacje, którymi dysponuje Komisja, wskazują na to, że zmiany, jakie zaszły w przywozie z Pakistanu, zbiegają się w czasie z poważnymi zakłóceniami na rynkach unijnych.
- (18) W latach 2021–2022 przywóz etanolu z Pakistanu ⁽¹³⁾ wzrósł o prawie 300 % – ze 132 396 ton do 393 590 ton. W 2023 r. przywóz ten nieznacznie się zmniejszył – do 324 151 ton – ale nadal był o 244 % wyższy od przywozu z 2021 r. W 2024 r. przywóz etanolu z Pakistanu spadł do 215 929 ton ⁽¹⁴⁾. Poziom ten jest jednak wciąż znacznie wyższy niż w 2021 r. W 2024 r. przywóz z Pakistanu stanowił 27 % całego przywozu etanolu niepaliwowego, co oznacza, że Pakistan jest największym źródłem tego przywozu do UE ⁽¹⁵⁾.
- (19) W tym okresie cena stosowana w przywozie z Pakistanu była stale niższa od ceny sprzedaży naliczanej przez przemysł unijny. Ściślej rzecz biorąc, w 2024 r. cena importowa pakistańskiego etanolu niepaliwowego objętego dwoma wymienionymi kodami taryfowymi była znacznie niższa niż cena sprzedaży przemysłu UE ⁽¹⁶⁾ (o około -25 %). Stanowi to znacznie większą różnicę cen niż ta, którą odnotowano w 2021 r. (7 %).
- (20) Ponadto, jak wskazano powyżej, w tym samym okresie zmniejszyła się unijna produkcja etanolu niepaliwowego.
- (21) Gwałtowny wzrost pakistańskiego przywozu po niższych cenach niż produkcja unijna zbiegł się zatem w czasie z występowaniem poważnych zakłóceń.

⁽¹⁰⁾ W 2024 r. państwami, z których pochodziło więcej niż 5 % przywozu etanolu niepaliwowego do UE, były: Pakistan (27 %), Stany Zjednoczone (24 %), Gwatemala (9 %), Zjednoczone Królestwo (8 %), Peru (5 %), Brazylia (5 %) i Republika Południowej Afryki (5 %).

⁽¹¹⁾ Dane dotyczące ceny sprzedaży w UE zostały dostarczone przez przemysł unijny.

⁽¹²⁾ Źródło danych S & P Global Commodity Insights (<https://connect.ihsmarkit.com/home>).

⁽¹³⁾ Przywóz z Pakistanu do UE dotyczy głównie etanolu niepaliwowego, jak wyjaśniono w motywie 10.

⁽¹⁴⁾ Na podstawie danych pochodzących z nadzoru, dostępnych po wyszukaniu odpowiednich kodów TARIC na stronie: <https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DashboardTaxud/TaxudWeeklyImport.html>.

⁽¹⁵⁾ Na podstawie danych pochodzących z nadzoru, dostępnych po wyszukaniu odpowiednich kodów TARIC na stronie: <https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DashboardTaxud/TaxudWeeklyImport.html>.

⁽¹⁶⁾ Dane dostarczone przez przemysł UE.

- (22) Komisja oceniła również, czy do poważnych zakłóceń na rynkach unijnych mogły przyczynić się inne czynniki niż przywóz z Pakistanu. Przeanalizowała dostępne dane, aby ocenić w szczególności potencjalny wpływ przywozu z innych państw.
- (23) Z danych celnych Unii wynika, że w 2024 r. przywóz z Pakistanu stanowił 27 % całego przywozu etanolu niepaliwowego. Drugim co do wielkości państwem pochodzenia przywozu były Stany Zjednoczone – w latach 2021–2024 odnotowano znaczny wzrost udziału w przywozie etanolu niepaliwowego z tego państwa, z niemal zera do 24 %.
- (24) Z danych celnych Unii wynika, że w 2024 r. ceny przywozu etanolu niepaliwowego ze Stanów Zjednoczonych były niższe o 15 % od cen przywozu z Pakistanu oraz niższe o 35 % od cen stosowanych przez producentów unijnych.
- (25) Na podstawie tych danych można stwierdzić, że do poważnych zakłóceń na rynku przyczynił się przywóz zarówno z Pakistanu, jak i ze Stanów Zjednoczonych, który w 2024 r. stanowił łącznie około 50 % przywozu etanolu niepaliwowego. Niemniej żadne z tych państw – ani Pakistan, ani Stany Zjednoczone – nie jest wystarczająco dominującym źródłem przywozu pod względem przywożonych wielkości czy różnicy w cenie, aby wyeliminować związek przyczynowy w przypadku drugiego z nich.
- (26) Stany Zjednoczone nie mają preferencyjnego dostępu do unijnego rynku, natomiast wywóz z Pakistanu korzysta z bezcłowego dostępu do Unii. Istnieje istotna różnica między bezcłowym dostępem, z którego korzysta Pakistan w ramach preferencji GSP+, a stawkami celnymi stosowanymi względem Stanów Zjednoczonych zgodnie z klauzulą najwyższego uprzywilejowania (KNU) ⁽¹⁷⁾.
- (27) Jeśli chodzi o inne istotne źródła przywozu etanolu niepaliwowego w 2024 r., Gwatemala odpowiadała za 9 % tego przywozu, natomiast ze Zjednoczonego Królestwa pochodziło 8 %, z Peru – 5 %, z Republiki Południowej Afryki – 5 % i z Brazylii – również 5 %. Etanol niepaliwowy pozyskiwany z tych państw był przywożony po cenach niższych niż z Pakistanu, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa, w którym ceny te są wyższe niż w przypadku innych źródeł przywozu, ale niższe od cen unijnych. Chociaż wydaje się, że większość tych alternatywnych źródeł przywozu oferuje konkurencyjne ceny, ich ograniczony zasięg na rynkach unijnych świadczy o tym, że mają one mniejszy wpływ niż Pakistan i Stany Zjednoczone.
- (28) Podsumowując, w okresie odniesienia (2021–2024) gwałtowny wzrost przywozu z Pakistanu po cenach znacznie niższych niż unijne ceny sprzedaży zbiegł się w czasie z presją cenową na unijny rynek etanolu niepaliwowego, co w znacznym stopniu przyczyniło się do zakłóceń na tym rynku. W obliczu gwałtownego wzrostu przywozu po niższych cenach przemysł UE zmniejszył swoją produkcję, co doprowadziło do znacznego zmniejszenia jego udziału w rynku, w szczególności w latach 2022 i 2023. Brak innych czynników, które zanegowałyby wpływ pakistańskiego przywozu na poważne zakłócenia na rynku UE, skłania Komisję do stwierdzenia, że przywóz z Pakistanu znacząco przyczynił się do tych zakłóceń. Niezależnie od niewielkich oznak odbicia zaobserwowanych w 2024 r., przywóz z Pakistanu pozostaje największym zewnętrznym źródłem etanolu niepaliwowego na rynku unijnym, utrzymując się znacznie powyżej poziomów przywozu z 2021 r. i znacznie poniżej cen stosowanych przez producentów unijnych, a równocześnie korzystając z preferencji taryfowych przyznanych w ramach rozwiązania GSP+. Zawieszenie tych preferencji przybliżyłoby pakistańskie ceny do cen stosowanych przez przemysł etanolu niepaliwowego w UE, a tym samym złagodziłoby poważne zakłócenia obserwowane na rynku unijnym.
- (29) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Preferencji Ogólnych, o której mowa w art. 39 ust. 3 rozporządzenia w sprawie GSP.

3. WNIOSKI

- (30) Etanol pochodzący z Pakistanu jest przywożony w ilościach i po cenach, które powodują poważne zakłócenia na rynku unijnym, w związku z czym uzasadnione jest zastosowanie środków na podstawie art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP. Wielkość przywozu etanolu niepaliwowego objętego kodami CN 2207 10 i 2207 20 z Pakistanu od 2021 r. powoduje poważne zakłócenia na unijnym rynku tego towaru. Zawieszenie preferencji powinno dotyczyć przywozu z Pakistanu objętego kodami taryfowymi 2207 10 i 2207 20, z wyłączeniem etanolu wykorzystywanego

⁽¹⁷⁾ Taryfy *erga omnes* dla kodu 2207 10 wynoszą 19,20 EUR za hektolitr, a dla kodu 2207 20 wynoszą 10,20 EUR za hektolitr, co oznacza odpowiednio ok. 243 EUR za tonę i 129 EUR za tonę przy zastosowaniu współczynnika konwersji wynoszącego 0,079 t/hektolitr.

jako paliwo, objętego kodami TARIC 2207 10 00 11 (Alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do TFUE), z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376) oraz 2207 20 00 11 (Alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do TFUE), z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376).

- (31) W tym kontekście Komisja ustaliła, że wniosek państw członkowskich zawierał wystarczające dowody wskazujące na to, że etanol niepalinowy pochodzący z Pakistanu był przywożony w ilościach powodujących poważne zakłócenia w przemyśle Unii. Wniosek ten potwierdzają również dane dostarczone przez inne niezależne źródła. Proponowane środki są zatem konieczne i uzasadnione w świetle art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP.
- (32) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały to, że dane potwierdzają stwierdzenie poważnych zakłóceń, ze względu na zwiększenie udziału przemysłu UE w rynku. Komisja dostrzega poprawę warunków rynkowych, jednak nie następuje ona w takim stopniu, aby zaprzeczało to istnieniu poważnych zakłóceń.
- (33) Niektóre zainteresowane strony twierdziły również, że Komisja nie uwzględniła odpowiednio innych potencjalnych czynników, takich jak przywóz z innych państw trzecich, wahania cen energii czy zmiany popytu w UE. Komisja odrzuca te argumenty. Chociaż nie wyklucza to, że te inne czynniki mogły również przyczynić się do poważnych zakłóceń, dowody wskazują, że przywóz z Pakistanu był istotną przyczyną, a żaden inny czynnik nie przerwał łańcucha związku przyczynowego.
- (34) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały dokonaną przez Komisję ocenę różnicy cen między przywozem z Pakistanu a cenami naliczanymi przez przemysł Unii, ponieważ twierdziły one, że nie uwzględniono w tej ocenie kosztów transportu i przechowywania. Komisja odrzuca ten argument, ponieważ przy ocenie poważnych zakłóceń uwzględnienie tych kosztów nie jest konieczne.
- (35) W art. 30 rozporządzenia w sprawie GSP nie przewidziano okresu, na jaki mogą być zawieszone preferencje. Z uwagi na cele rozwojowe systemu GSP, a także biorąc pod uwagę czas obowiązywania ogólnych środków ochronnych w ramach tego systemu, właściwe i proporcjonalne jest zawieszenie preferencji na okres dwóch lat, po upływie którego Komisja może przeanalizować potrzebę przywrócenia normalnych stawek wspólnej taryfy celnej, m.in. w świetle rozwoju sytuacji rynkowej oraz wywozu etanolu paliwowego i niepalinowego przez Pakistan,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki wspólnej taryfy celnej mające zastosowanie do przywozu etanolu pochodzącego z Pakistanu i objętego obecnie kodami CN ex 2207 10 (Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE) i ex 2207 20 (Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE), z wyłączeniem etanolu wykorzystywanego jako paliwo, objętego kodami TARIC 2207 10 00 11 (Alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do TFUE), z wyjątkiem produktów o zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376) i 2207 20 00 11 (Alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do TFUE), z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376), stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez okres dwóch lat.

Artykuł 2

Przywóz produktów, o których mowa w art. 1, a które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdują się już w drodze do Unii, nadal objęty jest preferencyjnym traktowaniem, pod warunkiem że nie można zmienić miejsca przeznaczenia takich produktów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 czerwca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
